

αί προτάσεις σου εις τὸ προσεχές) Καταλαβαρδίζων (ἐπίσης) Ἄνθος τῶν Δειμάτων (ἐπίσης) [EE] διὰ τὴν κομψοτάτην ἐπιστολήν) καὶ Χριστιανὴν Παρθένον (·; σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας [EE] ἢ ἐπιστολῆ σου με κατεργήτευσαι.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ-λάξουν ἢ θεὰ τῆς Ἑλπίδος με τὴν Μόνοιον, Γοργόφτερον Ἑλπίδα, Διαφυσθεῖσαν Ἑλπίδα, Ἀγγελὸν τῆς Ἀγάπης καὶ Πρωτοῦ Τζάλμαν — ὁ Καθαρός Ἄηρ με τὴν Νοσταλοῦσαν Δροσίαν — ἢ Σανθὴ Φοῖβη με τὴν Ἀγγελὸν τῆς Χαρᾶς, Ἀγγελὸν τῆς Νῆψ, Ἀγγελὸν τῆς Ἑλπίδος, Χρυσόδακτον Ἀγγελοῦ καὶ Χαρισματοῦ Ἀγγελοῦ δι' — τὸ Φίλημα τοῦ Κόμαος με τὴν Νοσταλοῦσαν Ἑλληνίδα, Ἑλληνοπούλαν, Ἐξόριστον Ἑλληνα, Ξεντευμένην Ἑλληνοπούλαν καὶ Ἑλληνα Ἀθλητήν — ἢ Ἀγνή Ψυχὴ με τὸ Ἄσμα Νηρηϊδος, Ψιχρὴ τῆς Δρόσου, Δευκὴ Νύκτα, Διονυσίδα Πηγὴν καὶ Ζαχαρὰ — τὴ Περωμένη με τὴν Δευκὴ Νύκτα, Ξεντευμένη Ἑλληνοπούλου, Ἀργυρᾶν Πανσέληνον, Ἀβραν τοῦ Φαλλῶν καὶ Δεῖν τῆς Μακεδονίας — ἢ Ἑσθὴν Νεφέλη με τὴν Φίλην τῶν Ζώων, Νηκοκόρακα, Κολυμβήτριαν τοῦ Μίξ, Ξανθὴν Φοῖβη καὶ Μελαγχολικὸν Ἐρημίτην — τὸ Ρόδιον τῆς Ἀνατολῆς με τὴν Ζέφυρον τοῦ Βοσπόρου, Δευκὸν Ἰόν, Κόρην τοῦ Αἰθέρος, Ξανθὴν Φοῖβη καὶ Φίλημα Σκίας — ἢ Δουξ τῆς Καρότου με τὴν Ἀγκυρὰν τῆς Σατηρίας, Οὐδένα, Λουλοῖδι τῆς Καρδίας, Τόρον καὶ Φοσιτῆρα τῆς Ἡλείου — τὸ Ὄχρον Ἀμόρατον με τὴν Ξανθὴν Φοῖβη, Κυκλαμῖαν, Ἄνθος τῆς Ἀγρότης, Νηκοσοῦν καὶ Ἄδωνι — ὁ Ὄβος τοῦ Μονοσπράνου με τὴν Δευκὴ Νύκτα, Κωπηλάτιδα Κύνου, Γοργόφτερον Ἑλπίδα, Σεργένταν τοῦ Σοῦμπερ καὶ Φίλην τῶν Ζώων — ἢ Ντούμπλ-Τριπλ με τὴν Τζῶν-Μπούλλ, Παιδικὴν Χαρὰν καὶ Ἐπιπέτην Ἀστὸν — ἢ Ἀίμωρον τοῦ Ἥλιου με τὴν Γόρδιον, Ὑπερ Πατρίδος, Χαρὰν τῶν Γονέων καὶ Κόρην τοῦ Διός — τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως με τὴν Μυροβόλον Χαρὰν καὶ Μόνοιον.

Ἡ Διάπλασις ἀπαξέεται τοὺς φίλους τῆς Νίκων Κατερόπουλον (ἐλήφθησαν καὶ ἐφυλάχθησαν αἱ σημειώσεις σου διὰ νὰ χρησιμεύουν ἐν καιρῷ) Κυρίαρχον τῆς Θεολογίας [EE] διὰ τὴν ποιικίαν καὶ ὄραϊν κοκκινώμαυρην ἐπιστολήν) Α. Ι. Αλ. (ναί) Ποσειδῶνα τῆς Μήλου (ἐλήφθη χαίρω πού σου ἤρесе τόσον ἢ 18η Κυριακή) Γλωσσοκοπιάν (εὐχαριστῶ πολὺ ἐπιτίξω τώρα ἐτι δὴ πολλὴν γράφης συχνότερα) Εὐεῖνην Α. Μάλλη, Κρίνον τοῦ Ἀγγέλου [EE] ἔστειλα· ναί, ἢ λύσις τῆς 68 Ἀσκήσεως ἐδομοσιεύθη λαμβασμένη: πῶς-ποῖς καὶ ὄχι πόλος) Μ. Π. Μ. (ἔστειλα) Ι. Γ. Μ. (ἔστειλα· νὰ μου ξαναστείλῃς αὐτὰς τὰς λύσεις, γραμμένας εἰς χάρτην τῶν Ἀύσεων) Διογένην τὸν Σινοπέα (εὐχαριστῶ θερμῶς) Ὀνειρον Θεοῦ τῆς Νυκτὸς (καὶ τὰ δύο εἶνε ἕξισυ ὄραϊα· προτιμῶ ὅμως τὸ συντομώτερον) Μαγειρικὸν Δάσος (ἔστειλα ἂν καὶ πολὺ προῶρος τὰ ἐξήγησες) Ροδόπην [EE] ἢ ὅποια με μεγάλην λύπην τῆς ἤκουσεν ἐτι ἔκλεισε τὸ Σχολεῖον τοῦ κ. Μαυροσιδίου, ἐπειδὴ εἶχε σκοπὸν νὰ στείλῃ τὸ σκελὰκι τῆς ἄς εἶνε! τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ Σχολεῖου ὁ μικρὸς μου φίλος Κέκος Καροκέφαλος τὸ ἐπρομάντευσε εἰς ἅπασι τὰ πρῶτα φύλλα καὶ εἶπε τὸ πατέρα σου· νὰ ἰδῆς, πατέρα, πού αὐτὸ τὸ σχολεῖο θὰ διαλυθῆ!) Ἀδελφὴν Ψυχὴν (περιμένω) Ἄλφα-Βῆτα (δὴ βάσας σήμερα τοὺς ἄσους τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀσκήσεων καὶ συμμορφώσου) Ἄσμα τοῦ Ὁρφέως κτλ. κτλ.

Ἦς δασε ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Ἀπριλίου, ὑάπαντῆσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΥΝΑΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

- 1. Διαγωνισμὸς Εσπερωμάτων, λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, (ἴδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 16ον φύλλον ἐ. ξ.)
2. Διαγωνισμὸς Ἀύσεων, λήγει τὴν 31 Ἰουλίου, (ἴδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 18ον φύλλον ἐ. ξ.)
3. Διαγωνισμὸς Διηγήματος, λήγει τὴν 30 Ἀπριλίου, (ἴδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 16ον φύλλον ἐ. ξ.)
4. Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, λήγει τὴν 15 Μαΐου, (ἴδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 17ον φύλλον ἐ. ξ.)
5. Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας, λήγει τὴν 15 Μαΐου, (ἴδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 17ον φύλλον ἐ. ξ.)
6. Δεκάτη Ἐνάτη Κυριακή, λήγει τὴν 30 Μαΐου, (ἴδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.)
7. Διαγωνισμὸς Ἀσκήσεων, διὰ τὴν Β' Ἑξαμηνίαν τοῦ 1905, (οἱ ὄροι δημοσιεύονται εἰς τὸ σημερινὸν φύλ.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου.
243. Σουλκαθόριφος.
244. Μεταγραμματισμὸς.
245. Τοῦργιφος.
246. Ἀνιγμὸς.
247. Γωνία.
248. Ἱστορικὴ ἐρώτησις.
249. Λογοκαίγνια.
250. Ποῖος εἶνε ὁ συντομώτερος... κόπος;
251. Ποῖος Ἀπόστολος εἰμπορεῖ νὰ εἶχε ἄλογον;
252. Μωσαϊκόν.

ἱστορήματος τῆς Διαπλάσεως), δίδου ὁ καθεὶς ἀπὸ ἐν γράμμα καὶ ἀποτελεῖται τὸ ὄνομα ἄλλου Ἀριστέως:

- Χυροδαῖλ, Λοββεν, Βλέμπορη, Χάρμπι, Πέριων, Ἀλβέρτος.
253. Κρυπτογραφικόν.
1 9 3 4 5 6 7 2 8 9 α 1 6 β — Θὰ τὸ λύσῃς.
2 3 8 1 α 6 β — Ρέει.
3 7 2 6 β — Χύνεται.
4 8 5 2 8 α — Πόλις τ. Ἑλλ.
5 8 α β 8 2 6 β — Ἀκρατήριον.
6 4 6 2 5 6 β — Πόλις εὐρωπ.
7 2 8 α 8 — Ἐγήρασε.
8 1 6 β 5 α 6 β — Ὀπλον.
9 8 β 8 2 α 6 β — Φέγγει.
α 1 6 β α 6 β — Πόλις τουρκ.
β α 1 8 α 8 — Πόλις γαλλικῆ.

[Πῶς αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βραβευθείσης Συλλογῆς τοῦ ΜΙΚΡΟΥ ΡΑΦΑΗΛ]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 11 καὶ 12
128. Ἰσμήνη (εἰς, μὴν, ἡ) — 129. Πρόδικος (πρό, δι, κώσ.) — 130. Μονάς-ἀμόνος.
131. Α Ο Ι 132. ΑΝΑΝΙΑΣ
ΣΟΥΡΑ (Νίνα, Ἰνα, Σινά.) —
ΥΠΡΜΑ 133-135. 1. Ρῆνος
ΑΚΡΑΓΑΣ (ἀρχαίος Ο ΝΗ
ΕΛΛΑΝ Ρεύς...) 2. Μείης
ΑΘΗΝΑ (συνήθως Η ΑΕΜ-
Κ Σ Ε βοσ...) 3. Ἄλδις
(πασι ΒΛΑδην...) — 13-140. Τῆ ἀνταλλαγή διὰ τοῦ ΜΥΣ: Μυστικόν, δομῆς, κούσσης, Μυσία, μυσάρης. — 141. ΚΟΡΙΝΝΑ (Κοτύλη, Κορύνη, Κορινθία, Λαμία, Ἰσμήνη, Αἰσχίνη, Οὐρανία.) — 142. Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ. — 143. Ἐν τῷ Ἄδῳ οὐκ ἔστι μετάνοια. (Ἐν τῷ Α δι' ΟΥ - κ' ἐς τὸ ἐκ τὴν ν - α.) 144.
Ὁ κορμὸς τοῦ πρόσ τ' ἀριστερὰ δένδρου σχηματίζει τὴν ράχην τοῦ ταυροῦ. Τὸ περμένο καπέλλο, ἕως τὴν ταϊνίαν του, σχηματίζει τὸ ρύγχος του. Τὰ ἄλλα φαίνονται εὐκόλα, ἐὰν ἢ εἰκὼν στραφῆ οὕτως, ὥστε ἢ πρὸς τὰ δεξιὰ πλευρὰ νὰ γίνῃ βάση.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς ἀνυπόμειντάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐπιπέτος ὄρος 10 λέξεις, ἀπαθὴ καὶ αἰματωμένη τῶν 10 πληθύνονται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]
Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια παντὸς εἶδους πανταχόθεν. — Πόπη Ι. Κρεστενίτου, Πύργος Ἡλείας. (Ε, 44)
Ἀναλλάσσω ταχυδρ. δελτάρια καλλιτεχνικὰ καὶ ἰδίως τοποθεσίας. — Πολύκαρπος Ἀντωνιάδης, μαθητὴς Γυμνασίου, Λευκωσία Κυπρου. (Ε, 45)
Ἀναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια Ἑλληνιστῆ, Γαλλιστῆ, Γερμανιστῆ καὶ Ἀγγλιστῆ — Διευθυντὸς ἀσφαλεστάτη Δ' ἄδα Ἀμιλιαν Ἐρνέστου, ἰατροῦ, Ἀθήνας. (Ε, 46)
Εἰς τὸν ευγενέστατον καὶ ἀξιότιμον κ. Χρῆστον Βλασσόπουλον πέμπομεν τοὺς φιλικούς μας χαίρετισμούς, εὐτυχῆσασαι νὰ γνωρισώμεν αὐτόν. Τοῦ εὐχόμεθα καλὴν ἀντάμωσιν. — Μαργαρίτα καὶ Ἐλένη Καυκά. (Ε, 47)
Ἡ ἀπάντησις εἶνε γνωστοτάτη, ἀγαπητῆ Μεγάλη Ἑλλάς, ἀποφεύγουσα ὅμως τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς σεβόμενοι, οὐχὶ τὸν μελανεῖμονα... ἀλλὰ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ. — Νηκοκόραξ, Γόρδιος. (Ε, 48)
Πῶς περῶντες εἰς τὴν Δάριον, φιλάτη Παροπούλα καὶ Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι; — Τρεμοσβύνον Ἀδελφίνο. (Ε, 49)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικὸν : Ἐξωτερικὸν :
Ἐτησίαι . . . δρ. 7. — Ἐτησίαι φρ. χρ. 8. —
Ἐξάμηνος . . . 4. — Ἐξάμηνος φρ. χρ. 4.50
Τρίμηνος . . . 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40
Αἰ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικὸν λεπτ. 15. Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 0.15.
ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΛΙΑ :
Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστον λεπτ. 30 [φρ. 0.30].
Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20].
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐρυκίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαθράκιον

Περίοδος Β' — Τόμ. 12ος

Ἐν Ἀθήναις, 7 Μαΐου 1905

Ἔτος 27ον — Ἀριθ. 23

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 19'. (Συνέχεια)
Κατὰ τὰς ὀκτὼ τὸ πρῶν, ἢ διάβασις τῆς σαβάνης εἶχε συντελεσθῆ καὶ οἱ ταξιδιωτὰ ἀπεβιβάζοντο εἰς μίαν ὄχθην σκεπασμένην με δάση μεγάλα, τὰ ὅποια προσεξετίοντο ἕως τὴν βάσιν τοῦ βουνοῦ, διακλαδούμενα κατόπιν πρὸς ἄλλα βουνά, τὰ ὅποια διεκρίνοντο μακρύτερα.

Ἐνθαρυμένοι ἀπὸ τὴν σιωπὴν, ἢ ὅποια ἐβασίλευεν ὑπὸ τὰ δένδρα ἐκεῖνα, ἐκοιμήθησαν μερικῆς ὥρας, καὶ κατόπιν ὁ Γιαρουρῆς ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως. Ἐνῶ οἱ σύντροφοὶ του ἐκοιμῶντο, εἶχε κόψῃ ἐν μικρὸν βαμβοῦ καὶ εἶχε κατασκευάσῃ μίαν φλογέραν μῆκους πενήντα ἑκατοστόμετρων.

— Τί παίζει αὐτὸς ὁ διαβολοῦνδός; ἔλεγεν ὁ Ἀλόσος. — Αἰσθάνομαι μίαν κακοδιαθεσίαν, πού δὲν ἤμπορῶ νὰ τὴν ἐξηγήσω.
— Φυλαχθῆτε! — ἀνεβόησεν ὁ ἰατρός.
Κάτω στὰ χαμόκλαδα, κάτω ἀπὸ τὰ ξηρὰ φύλλα τῶν γιγαντωδῶν δένδρων, ἤκουοντο ἐλαφρὰ τριξίματα. τὰ ὅποια ἐπλησίαζαν ἀργά-ἀργά. Ἐξαφνα, ἐνεφανίσθη ἕνας ὄφις, ἔπειτα δεύτερος, ἔπειτα ἄλλοι δέκα, εἰκόσι, πενήντα, ἑκατόν.

Ἄπο δλα τὰ μέρη τοῦ δάσους ἐσπευσαν νὰ ἐλθουν, ἐλκνόμενοι ἀπὸ ἐκεῖνην τὴν μουσικὴν, ἢ ὅποια φαίνεται τοὺς ἐγοήτευεν. Ἦρχοντο ἔρποντες οἱ οὐρουτοῦ, οἱ ἔχοντες λευκάς ραβδώσεις, με ἕνα σταυρὸν εἰς τὴν κεφαλὴν· οἱ χιθόγρια, ἢ βόαι συσφιγκτήρες, μῆκους δεκά καὶ δώδεκα μέτρων, οἱ ὅποιοι εἶνε χονδροῖ δσον ὁ μῆρὸς τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἐντελῶς ἀβλαβεῖς, ἐξημερόνονται μάλιστα εὐκόλως καὶ τρέφονται εἰς τὰ σπίτια διὰ νὰ κυνηγοῦν τὰ ποντίκια· οἱ κινδυνώδεστατοι κόβρα-θέπο, οἱ ἔχοντες μῆκος τριῶν μέτρων, καὶ λεπτοὶ ὡς καλαμάκια, με δέρμα ὡχροπράσινον· οἱ καριάνα καὶ οἱ φέροντες τὸ περίεργον ὄνομα βουλοκερία, — ἐρπετὰ, τὰ ὅποια ἀγαποῦν μανιωδῶς τὸ γάλα καὶ εἰσδύου τὴν νύκτα εἰς τὰ καλύβας τῶν Ἰνδῶν διὰ νὰ πιπίλισουν τοὺς μαστοὺς

Ἐκ τῶν εἰκονογραφήσεων τοῦ Καταστήματος «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου» 1905

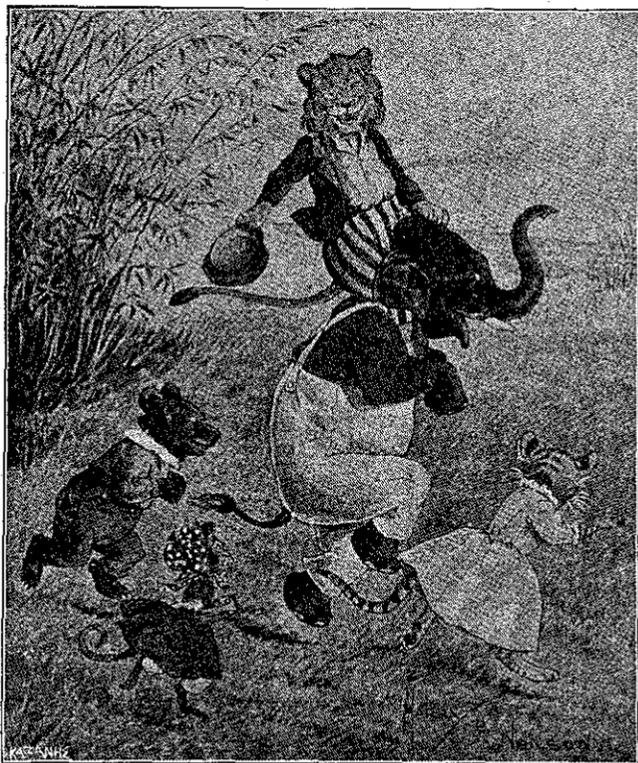
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

Καί τότε έγινε μία μεγάλη και φοβερή παράτα. Πρώτα-πρώτα επήγαινε, σαν να

γιατί «ήρωε τέσσαρα... κοντάκης» και όχι «ήρωε τέσσαρα... ψηλάκης» ; — Οούό, κουτέ ! διέκοψεν ο 'Αλεπουδάκης. Ψυλλάκης είνε ο Λεονταράκης ; "Οχι να μὴν είνε κουνουπάκης ! "Ολοι ἐγάλασαν τότε με τὴν ἐξυπνάδα τοῦ 'Αλεπουδάκη, καὶ τὸ τραγοῦδι

« Τὸν ἐκάθησε στὸν ὦμόν του... »

Καί τὸ τραγοῦδι ἔλεγε :

Χά ! χά ! χά ! καὶ χί ! χί ! χί ! Λόχος, μάρε ! βῆμα ταχύ ! Τόπο, τόπο ! νὰ περάσῃ 'Ο Λεονταράκης, Πούνε μέσ' τὴν πλάσι, 'Ηρωε τεσσαρακοντάκις...

('Εδῶ πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι, τὴν ὥρα ποῦ ὁ Γιαννάκης ἐμάθαινε στοὺς ἄλλους τὸ τραγοῦδι, ὁ Μήτσος, τὸ ἄλλο 'Αρκουδόπουλο, ἤθελσε νὰ τοὺς κάμῃ τὸν ἐξυπνο, καὶ εἶπε :

— Κοντός είνε ὁ Λεονταράκης ; ...

ἐξηκολούθησεν, ὄχι ὅμως χωρὶς νὰ γίνουν καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις εἰς τὸν ποιητὴν του.)

Χί ! χί ! χί ! καὶ γά ! χά ! χά ! Ζήτω ! Ζήτω καὶ οὐρρά !

('Εδῶ, ἄλλη πάλιν διακοπή : — Τὸ ξέρομε δὰ πὼς ἔχει οὐρά ! εἶπε ὁ Παρδαλάκης. 'Επέταξε μὲ ἓνα ἀνέμισμα τῆς οὐρᾶς του ὅλα τὰ καλαμάρια ἀπὸ τὰ θρανία ! ...

— "Α ! μὰ εἶθε ἀνυπόφοροι ! ἐφώναξεν ὁ Γιαννάκης, δὲν θέλω διακοπές !

— Τί ! θά μας κάνης τὸν καμπόσο, τώρα καὶ σὺ ; εἶπεν ὁ 'Αγριοκαπράκος στὸν Γιαννάκη. Πρόσεχε, καίμενε, γιατί τὸ λέμε στὸν Λεονταράκη, καὶ σε κάνει σαν τὸν Τζίκο-Τζέκο ! ...

('Ο Γιαννάκης ἐλούφαξε τότε. Καὶ εἶπε παρακάτω :

Πάει ὁ Τζίκο-Τζέκος 'Ο καθ' ἡγήτεκος, Καὶ δὲν ἔχει πιά σχολή, 'Οπου μένουν γηστικοί...

('Εδῶ, τρίτη διακοπή :

— Αὐτὸ τὸ καθηγητέκος, σαν νὰ μὴν είνε πολὺ σωστό, εἶπεν ἡ δεσποινὶς Λύκαινα

— Τὸ ἔβαλα γιὰ νὰ ταιριάξῃ ὁ στίχος, ἀπήντησεν ὁ Γιαννάκης.

— "Α ! ἔκαμαν ὄλοι, σαν νὰ ἐθαύμαζαν τὴν ποιητικὴν τέχνην τοῦ Γιαννάκη.)

Χί ! χί ! χί ! καὶ χά ! χά ! χά ! Ζήτω ! Ζήτω καὶ οὐρρά ! "Ας χαροῦνε τὰ θεριά Καὶ τῶν ζῶων τὰ παιδιὰ ! "Ας χαροῦν κ' οἱ λύκοι ! "Εκλείσει τὸ λύκει-Ον τοῦ Τζίκου-Τζέκου...

('Εδῶ πλέον τὴν διακοπήν, τὴν ἔκαμε ὁ ἴδιος ὁ Γιαννάκης :

— 'Εχώρισα, εἶπε, τὴν λέξιν λύκει — ον, γιατί, ξέριτε, ἔτσι χωρίζουν καμμιά φορὰ καὶ οἱ μεγάλοι ποιηταὶ τοὺς στίχους, γιὰ νὰ τοὺς ταιριάξουν.

— 'Εκαταλάβαμε... θέλεις δηλαδὴ νὰ περάσῃς καὶ σὺ γιὰ μεγάλος ποιητής ! εἶπε ὁ Μανώλης, καὶ του ἔδωσε μιὰ φάπα εἰς τὸν παχὺν σβέρον του.

Οἱ ἄλλοι τοῦ ἔδωσαν καὶ αὐτοὶ φάπες, διὰ νὰ τον εὐχαριστήσουν τάχα διὰ τὸν κόπον του. 'Ο καίμενος ὁ Γιαννάκης τὲς ἔφαγε χωρὶς νὰ θυμώσῃ. Δὲν εἶχε μάλιστα καιρὸ νὰ θυμώσῃ. Διότι ἔπρεπε νὰ προσφάσῃ καὶ τὸ τραγοῦδι νὰ τοὺς μάθῃ, καὶ τὴν παράταν νὰ διοργανώσῃ.)

Λοιπὸν, μετὰ τὰ «χά ! χά ! καὶ χί ! χί !» καὶ τὰ «οὐρρά» καὶ τὸ τραγοῦδι ἐπρόχωρησεν ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ἀρκετὰ. Καὶ τότε ὁ Γιαννάκης τὴν ἄρισε κ' ἔτρεξε πίσω, κ' ἐσήκωσε τὸ ἄξιο παληκάρι, τὸν Λεονταράκη, καὶ τον ἐκάθησε εἰς τὸν ὦμόν του, καὶ τον ἐπήγαινε καμαρωμένον σ' ὅλα τὰ δρομάκια καὶ τὰ μονοπάτια τοῦ λόγγου, ἐνῶ γύρω-γύρω ἔτρεχαν κ' ἐχώρειαν κ' ἐπηδοῦσαν, κ' ἐχαλοῦσαν τὸν κόσμον μετὰ τὲς φωνές των ὅλα τὰ ζῶα ἀπὸ τὴν χαρὰν των, ποῦ δὲν ἔχον πιά σχολεῖον, — καὶ πρώτη καὶ καλλίτερη ἐχοροπηδοῦσε ἡ φιληνάδα τοῦ Λεονταράκη, ἡ Φασουλίνα.

Ζήτω καὶ τοῦ Λεονταράκη ! ἐφώναζαν. Ζήτω τουσουουου !

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ Τζίκου-Τζέκου ! Ζωὴ σὲ λόγου μακαίας !

(Ἔπεται συνέχεια.) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Τ' ΑΓΥΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια)

— 'Ενωῶ, εἶπεν ἡ Ρόζα, πὼς δὲν ἐσκεφθήκατε ἀκόμη ὅτι, ἐπειτα ἀπὸ τὰ τελευταῖα, δὲν θὰ καταφέρῃ ἡ κυρία διευθύντρια τοὺς γονεῖς σας νὰ σας ἀφίσουν ἐδῶ ἕως τὰς θερινὰς διακοπὰς, διὰ νὰ προχωρήσετε τάχα εἰς τὰ μαθήματά σας ;

— Πολὺ τὸ φοβοῦμαι ! ἀπήντησεν ἡ Δωροθέα.

Καὶ ἤρχισε νὰ τραβᾷ τὴν πλεξίδα τῆς ἔπειτα ἐπανελάβε τὰ λόγια τῆς μίς Μπάρκερ.

— "Ω ! ἐξάπαντος θὰ κυτάξῃ νὰ τοὺς πείσῃ ! εἶπε ἡ Ρόζα μετὰ πεποίθησιν. — Δὲν τοὺς τηλεγραφεῖτε : « Ἐλάτε ἀμέσως » ;

— Καὶ ἂν ἀπαντήσουν « διατί » ; — ἠρώτησεν ἡ Δωροθέα.

— "Α ! βέβαια, ἀπήντησεν ἡ Ρόζα : ἐσεῖς γνωρίζετε καλλίτερα ἀπὸ ἐμὲ τοὺς ἰδικούς σας ἄλλα, ἂν δὲν σας ἀρέσῃ νὰ γράψετε, ἄλλο δὲν μένει πλέον παρὰ νὰ δραπετεῦσετε ἀπὸ 'δῶ μέσα, καὶ πρέπει νὰ βροῦμε τὸ μέσον. "Ηθλα νὰ 'μποροῦσα νὰφευγα κ' ἐγὼ μαζὶ σας, — γιατί ἐδῶ μέσα μόνον δεῖς εἰμφορεῖ νὰ ζήσῃ.

— "Οσιος ; ... ἠρώτησαν μετὰ ἀπορίαν αἱ ἄλλαι.

— Ναί ! ὄσιος, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς στυλίτας, ποῦ ἐκάθηοντο ἐπάνω σὲ στύλους κ' ἐτυραννοῦσαν τὸ σῶμά των... "Ω ! κορίτσια μου, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ με διώξουν ! ...

'Εκάθησαν καὶ αἱ τρεῖς, κ' ἐκύτταζαν σιωπηλαὶ τὴν φωτιά. Καὶ ἔπειτα ἡ Ρόζα εἶπεν :

— "Αν κατορθώσωμε καὶ μάθωμε ἂν θὰ λείψῃ τὴν Δευτέραν τὸ βράδυ ἡ μίς Μπάρκερ, ἡ εὐκαιρία θὰ εἶνε καλὴ διὰ νὰ φύγετε. "Η μίς Πόρτερ θὰ λείψῃ τὴν νύκτα, κ' ἔχω ἓνα προαίσθημα ὅτι καὶ ἡ μίς Μπάρκερ, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ, θὰ πάῃ καὶ αὐτὴ ἔξω.

— Τότε, πάει καλά ! εἶπεν ἡ Δωροθέα ἡ μίς Πόρτερ εἶνε τόσο καλὴ, ὥστε εἶμαι εὐχαριστημένη, ποῦ δὲν θα πέσῃ σ' αὐτὴν τὸ βάρος.

— Ἐκτὸς τούτου, εὐκόλα γελιέται ἡ μίς Σμιθ, ἐπρόσθεσεν ἡ Ρόζα. "Αν συμβῇ ἔτσι, κάνετε πὼς θὰ πάτε νὰ κοιμηθῆτε ἐνωρίς, κ' ἐτοιμάζεσθε διὰ νὰ πάρετε τὸ τραῖνο τῆς νυκτὸς. Νὰ σας πῶ κάτι τι ; ... ἐξηκολούθησε, ταλαντεύομένη ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω ἀπὸ τὴν πολλὴν τῆς ἐξαισίν. — Θὰ πάω νὰ ζητήσω τὴν ἐπικουρίαν τῆς Νάννης, τῆς καμαριέρας. Μ' ἀγαπᾷ αὐτὴ, καὶ εἶνε ἀρραβωνιασμένη

μ' ἓναν ὁδηγὸν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Λονδίνου, καὶ φεύγει ἀπὸ ἐδῶ αὐτὸν τὸν μῆνα, διότι θὰ στεφανωθῶν πολὺ γρήγορα. Μοῦ τα εἶπε ὅλα μόνη τῆς... Πάω νὰ τὴν φωνάξω.

Καὶ ἐξῆλθε δρομαία. Δὲν εἶχε περάσῃ οὔτε ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας, ὅταν ἤνοιξε πάλιν ἡ θύρα, καὶ παρυσιάσθη ἡ "Αδα.

— "Εδῶ λοιπὸν εἰσθε ; εἶπε. Τί ὠραία φωτιά !

Αἱ δύο ἀδελφαὶ δυσηρεστήθησαν μετὰ τὸν ἐρχομὸν τῆς, διότι ἀπέδιδον τὴν παρεκτροπὴν τῆς Μαρίας εἰς τὴν ἰδικὴν τῆς ἐπιρορὴν, καὶ ἤξευραν ὅτι δὲν ἦτο ἀξία ἐμπιστοσύνης. Δι' αὐτὸ δὲν τῆς ἀπήντησαν.

— Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ κακίονετε ἔτσι, εἶπεν ἡ Μαρτίνα.

— Θέλεις τίποτε ; τὴν ἠρώτησεν ἡ Δωροθέα.

"Ελα λοιπὸν, Δωροθέα, γέλασε καὶ σὺ λιγάκι... (Σελ. 170. στ. β')

Δωροθέα γεμάτη χαρὰν, διότι φυσικὰ ὅλα αὐτὰ διηκολούνησαν πολὺ τὰ σχέδιά τῆς. — "Ερχεσθε στὴν παράδοσιν ; εἶπεν ἡ "Αδα κ' ἐσηκώθη ἐπάνω. Εἶνε ἐκεῖ ἡ μίς Πόρτερ, καὶ μας ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ παίζωμε τὴν τυφλόμουγα γιὰ νὰ ζεσταθοῦμε. Χοῦ οὐ ! Τί κρύο ποῦ κάνει τώρα-τώρα. "Εχω τὴν ἰδίαν πᾶς θὰ χιονίσῃ...

"Η Δωροθέα ἐσηκώθη καὶ αὐτὴ. Δὲν ἤξευρε μετὰ τί τρόπον νὰ ξεφορτωθῇ τὴν "Αδα.

— "Ερχεσαι καὶ σὺ, Μαριωρή ; — ἠρώτησε.

Καὶ μετὰ τρόπον τὴν ἐσκούντησεν ἡ Μαριωρὴ ἐννόησεν ἀμέσως καὶ ἀπήντησεν :

— "Οχι... δὲν ἔχω διάθεσιν. Εἰς τὴν θύραν τῶν παραδόσεων ἡ Δωροθέα ἐστάθη.

— Πάω νὰ φέρω καὶ τὴ Ρόζα, ἂν θέλῃ, εἶπε. Αὐτῆς τῆς ἀρέσει τὸ παιγνίδι.

— Λαμπρά ! εἶπεν ἡ "Αδα. Εἶνε νομίζω ἐπάνω καὶ διορθῶναι τὰ συοτάρια τῆς. Θὰ πῶ στὲς ἄλλες νὰ περιμένουν.

Ἐισῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, κ' ἐκλείσει τὴν θύραν. Καὶ τότε ἐξετρύπωνσεν ἡ Ρόζα ἀπὸ τὴν σκάλαν τῆς ὑπηρεσίας, ὅπου ἐστέκετο κρυμμένη στὰ σκοτεινά, κ' ἐγύρισεν ἀθρόβως τὸ κλειδί τῆς θύρας ἐκείνου τοῦ δωματίου. Ἐνευσε τότε εἰς τὴν Δωροθέαν ν' ἀπομακρυνθῇ, τὴν ἠκολούθησε δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ κατόπιν τῆς ἦλθεν ἡ Νάννη.

— Πολὺ ἐξυπνα τὰ καταφέρεις, Δωροθέα

μου, καὶ τὴν ἐξεφορτωθήκαμε, εἶπεν ἡ Ρόζα, ὅταν ἐκάθησε κοντὰ στὴν Μαριωρὴν.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ χειρότερον ἐδῶ μέσα, ἀνεστέναξεν ἡ Δωροθέα ἀναγκάζεται κανεὶς νὰ μεταχειρίζεται τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην.

— "Αφίσε τώρα τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ σὺ γιὰ ἀργότερα ! εἶπεν ἡ Ρόζα. — Κάθησε, Νάννη, καὶ ἄς συζητήσωμε τὸ ζήτημα... "Η Νάννη, ξεθύρετε, σὰς συμπαθεῖ πολὺ, ὥστε μὴν ἔχετε διαταγμούς...

— "Α ! ἀλήθεια, εἶπεν ἡ Νάννη κ' ὁ Τζᾶκ τὸ λέει πὼς ἐδῶ μέσα δὲν εἶνε ζωὴ... Νὰ σας πῶ τί ἐσυλλογίσθηκα... Θὰ τον ἰδῶ αὔριο, καὶ θὰ τα πούμε γιὰ τὸ τραῖνο. Ἐλπίζω πὼς θὰ πάῃ μετὰ τὸν τῆς νυκτὸς στὸ Λονδίνον, εἰδεμὴ θ' ἀναθέσῃ σὲ κανένα συνάδελφόν

— Ναί, πολὺ ὠραία ! ἀπήντησεν ἡ

"Καὶ καθὼς ἐπήγαιναν ἐπαίζανε τὰς καβάλλες...

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Διακοινηθείσα Άρσακίδα ([ΕΕΕ] διά την ώριμοτάτην επιστολήν αι' προτάσεις σου εις τὸ προσεχές) Βενιαμίν τὸν Δόβιον (ἔχει καλῶς) Ἡσιμόνα τὸ Φωτὸς ([Ε] ὁ ὅποιος ἐταξείδευε καὶ δι' αὐτὸ ἄργησε νὰ μου γράψῃ) Βοῶνιν Ἡραν (τὰ φυλλάδια στέλλονται τακτικώτατα ἐκείνην τὴν ἔβδομάδα δὲν ἐλάες, διότι τὴν ἐπομένην ἔξεδθη διπλοῦν) Μαύρον Χιόνα (ποῦ ἔτρεπε τὸ χεράκι της ὅταν ἔγραφε τὴν ἀπάντησίν της, διότι εἶνε ἡ πρώτη φορά πού ἀπαντᾷ εἰς Κυριακὴν) Ἰσοῦν τοῦ Κάμπου (εὐχαριστῶ) Μυστηριώδη Φύσιν (τὰ ἔβα) Βυζαντινὸ Ἀηδόνι ([ΕΕ], σήμερον δημοσιεύω τὰς προτάσεις σου, τὰς ὅποιαις βλέπω πρώτην φοράν ἐστὶν ἐκ νέου τὸ 16ον μὴν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀγάπης μου ἄργα κάποτε, ἀλλὰ ποτὲ δὲν λησμονῶ) Χρυσόκατον Ἀγγελὸν (ἔστειλα βεβαίως, εἰς γραμματόσημα εἰς τὸν Πίνακα πού ἄρχισα νὰ δημοσιεύω, βλέπεις ὡς τὰς προβλεπόμενας τῶν Διαγωνισμῶν) Τραπεζιτὴν Κόρην (ναὶ ἡ περὶ τῆς ἐρωτικῆς εἶνε συνδρομητικὰ εὐχαριστῶ πολύ) Θερινὸν Οὐρανὸν (ἔάν δὲν εἶδες τὰς προτάσεις σου, νὰ μοῦ τὰς ἔνασσειλῃς τετράδια ἔστειλα, μὲ μολύβι δὲν κάνει, ἐπὶ ῥοδοχρόνου χαρτὸν οὐτὲ ἔφαρνα πένρεις τὸ Ἀ Βραβεῖον καὶ ἡ κάρτα σου δὲν φωτογραφεῖται διὰ νὰ δημοσιευθῇ τότε τί γίνεται;) Διχρωμὸν Φοῦζιαν (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐκράτηθη εἰς τὸ ταχυδρομείον σας) Νοσταλγοῦσαν Λοβίαν ([ΕΕ] χαιρῶ πού ἐγίνες καλὰ σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα καλὰ γράφεις) Ἀμίμιον Γελωντοκόιν ([ΕΕ] ἡ ἐπιστολή σου φρασιώτικη καὶ τὸ ποιητικὰ σου εἰς τὴν Ἰσοῦν μὲ κατενοούσας) Ἄνθος τῶν Λεωμῶν (ἔστειλα [Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν) Ἰσπότην τοῦ Βυζαντίου (ἀνεκοίνωσα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ Φαίδωνα, ὁ ὅποιος ἠγχαριστήθη πολὺ) Θεσσαλὸν Καλλιτέγγην (ἔχει καλῶς αὐτὰς προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές) Ὁραϊὸν Ἀμαζόνα ([Ε] εὐχαριστῶ πολὺ πού μ' ἐνθυμήθης οἱ τόμοι τοῦ 1899 καὶ τοῦ 1901, οἱ περιέχοντες αὐτὰ τὰ μυθιστορήματα, τιμῶνται ἕκαστος δρ. 7) Τετμοσβόνοντα Ἀνδραγῶν ([Ε] πού ἤθελε νὰ μου γράψῃ πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ πού νὰ εὖρη καιρὸν μὲ τὰ ταξειδάκια! αἰ πρωτ σεῖς του εἰς τὸ προσεχές) Δάσος Φουίνου (ἡ... Δ.Φ.δ.π.ως ἔγραφε καὶ ὁ μακαριτῆς Μαϊμουδιάδης) Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς (ἔχει καλῶς ἀλλὰ τὰ ὄρα δὲν εἶνε διόλου στενά; εἶνε ὅτι χρειάζεται δι' ἑνὸς τέτοιου διήγημα) Ἀτλίων Ἀρσιεῖδην (δὲν τοὺς ἀφίσεις!) Παῖδι τῆς Καρδιδας, Μαρουοίαν (ἔστειλα) Φίλημα τοῦ Κόματος ([ΕΕ] κατενοουσασμένον μὲ τὴν 18ην Κυριακὴν) Ἀλυταϊκὸν Φοῖνικα (ἐνεγράφη καὶ ἐσημειώθη εἰς τὸ ἔσπαθμῶ σου εὐχαριστῶ πολὺ) Ναυαρχον Τόγγου (στειλεῖ τὰς ἀμείσως πρὶν δημοσιευθῶν τὴν ἄλλην σου ἀπορίαν δὲν ἐνόησα; τί ἐμποδίζει νὰ στέλλῃς Ἀσκήσεις καὶ συνάμα νὰ λύῃς;) Χαρούμενην Καρδοῦλαν ([Ε] εὐχαριστῶ πολὺ) Παγοδόριον (δὲν τὸ ξεῦρες, . . . περιμένε!) Κάκιαν ([Ε] χαιρῶ πολὺ πού ἐγίνε καλὰ ἡ Παλλάς; νὰ μοῦ τὴν φιλήσῃς) Ἀμιῶλιον Β. ([Ε] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν) Συριανὴν Ἀκτὴν (αἰ ἀσκήσεις πού μοῦ ἔστειλες εἶνε διὰ τὸν Διαγωνισμὸν; σ' ἔρωτῶ διότι εἶνε ὀλίγαι ἂν εἴμπορῃς, στείλε πλήρη συλλογὴν καιρὸν ἔχεις) Ἀνάμνησιν τῆς Καρδοῦλου ([ΕΕ] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν ἔλαβα καὶ τὴν βραχεῖαν καὶ εἶδα . . . ὅτι ἐσπευσες παντοῦ, βλέπεις, χρειάζεται ὑπομονή!) Ὑψηλάντην (ἔχει καλῶς) Ουδένα (λάθος καὶ δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ) Ἰσπῶντον Στεφανηφόρον (τὰ συλλυπητικὴρία μου διὰ τὸ θάνατον τῆς θείας σου) Παῖδι τοῦ Ψηλορείτου, Νεαρὸν Ἐρωτοῦ, Ἀρην (ἐμπρός λοιπὸν! αὐτὸ θέλω κ' ἐγώ) Κίμα τῆς Μεσογείου (ἔστειλῃ) Ἀλίμην τοῦ Ἠλίου (ἔδημοσιεύθησαν εἰς τὸ 22ον φύλλον) Ὁπαιοῦσαν Παράδεισον, Μαγευμένην Ἀροσθαλοσῶσαν κτλ. **Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1 Μαΐου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.**

- ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ**
1. — Διαγωνισμὸς Ἐσπαθώματος. λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, (ἔδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 16ον φύλλον ἐ. ἔ.)
 2. — Διαγωνισμὸς Ἀύσεων, λήγει τὴν 31 Ἰουλίου, (ἔδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 18ον φύλλον ἐ. ἔ.)
 3. — Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, λήγει τὴν 15 Μαΐου, (ἔδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 17ον φύλλον ἐ. ἔ.)
 4. — Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας, λήγει τὴν 15 Μαΐου, (ἔδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 17ον φύλλον ἐ. ἔ.)
 5. — Δεκάτη Ἐνάτη Κυριακὴ, λήγει τὴν 30 Μαΐου, (ἔδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 19-20ον φύλλον.)
 6. — Διαγωνισμὸς Ἀσκήσεων, διὰ τὴν Β' Ἐξαμηνίαν τοῦ 1905, λήγει τὴν 10 Ἰουλίου, (ἔδε τοὺς ὄρους εἰς τὸ 22ον φύλλον.)
 7. — Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ (ἔδε σημερινὸν φύλ.)
 8. — Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ (ἔδε σημερινὸν φύλ.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 17 Ἰουνίου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὴν νὰ γράφωαι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνισμῶν, πᾶσιταί ἐν τῇ Ἰσραῖλ μου εἰς φακέλλου, ὃν ἕκαστος περικεῖ 20 φύλλα καὶ τετραὶ σφ. 1.

254. Συλλαβογράφος. Ἄντωνια καὶ μέλος Ἐπάστανε φίλα Καὶ Μάντιν εἰς τὸ τέλος Ἐκάμαν μ' εὐκολία.

255. Αἰνίγμα. Πόλις ἀρχαία τὸ ἀρσενικὸν μου Μέλος ἔτὸ σῶμα τὸ θηλικὸν μου.

256. Γωνία. + * * * * * = Κράτος εὐρωπ. + * * * * * = Θαλασσινόν. * * * * * * = Ἐπάγγελμα. * * * * * * = Πόλις Ἰταλικῆ. * * * * * * = Πόλις ἑλληνικῆ. * * * * * * = Ἄντωνια. + * * * * * * = Νῆσος ἑλληνικῆ.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ὄνομα ἀστερός.

257. Ρόμβος.
 Λ
 * Λ *
 * * Μ * *
 Λ Α Μ Λ Χ Ο Σ
 * * Χ * *
 * Ο *

258. Ἐπιγραφή. Ο Ε Ε Ι Χ Ω Ν Ν Α Ω Τ Κ Α Ο Α Κ Υ Ο Ε Υ Τ Ω

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς. 159-261. Κερυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὄνόματα πτηνῶν.

1. — Μέγας ραφωδὸς ὑπῆρξεν ὁ Ὀμηρος.
2. — Μηδαῖς ἀγεωμέτρης εἰσίτω.
3. — Ὁ γυψ, ὁ πετεινός, ἡ ὄρνις, δὲν εἶνε ἐκ τῶν ζητούμενων.

262. Φωνηεντόγραφος μετ' Ἀκροστιχίδος. Τη παρεμβολὴ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνηεν-

τος, ὁσαύποτε φορὰς ἐπαναλαμβανομένου, εἰς τὰ κάτωθι συμπλέγματα συμφώνων, ὡν ἡ τάξις δύναται νὰλλαγῇ, σχηματίσων ἐξ λέξεων, ὡν τὰρχικὰ νὰποτελοῦν κύριον ὄνομα:

εηλοδυ-μωθ-ροβμ-ροβββ-ετη-ρο
 263. Ἀκροστιχίς, Φωνηεντόγραφον καὶ Μεσοστιχίς.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν φωνηεντόγραφον ὡς ἔξής, * * * * *

τοῦ ὁποῦ ζητεῖται ἡ λύσις τὰ δὲ μεσαῖα γράμματα ἀρχαῖον γνωμικόν:

1. Ἀρχαία βασιλίσσα δυστυχῆς.
2. Γαλακτερόν.
3. Δάκτυλος.
4. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
5. Ἀγγεῖον.
6. Ἀρχαῖον πλοῖον.
7. Μέρος τοῦ κόλπου.
8. Ἀρχαία πόλις.
9. Ἐπιθετον ἐπὶ οὐρανοῦ.

264. Γρύφος παραστατικός. Ἄρχων λαοῦ. — Ἄνθος. — Σύνδεσμος δυναμικός. — Μέτρον βάρους. — Πρόθεσις με ἀπόστροφον. — Ἀριθμός. — Ὅρος νήσου. — Γράμμα. — Βασιλεὺς τοῦ Ἄδου.

265. Γρύφος Γαλλικός. Σῶα-γε-πολυ-αἰών-βοῦς-δν-ἄρχ.

[Πᾶσαι αἱ ἀπάντιαι Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐν τῇ βαρυεὐθείᾳ Συλλογῆς τοῦ ΖΟΦΕΡΟΥ ΜΕΣΣΑΙΩΝΟΣ]

266. Μαγικὴ Εἰκὼν.

— Ἄς πᾶψη πᾶ αὐτὸ τὸ βρολι πού μ' ἔδαιμόνισε! . . . Μὰ ποὺς τὸ παίζεις; Ποῦ εἶνε; !

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 19

145. Μυσία (μῦ, στ, α.) — 146. Βίας-βίαια. — 147. Ἡ περιστερὰ κομιζούσα κλάδον ἐλαίας εἰς τὴν Κιβωτὸν. — 148. Ὑ Ρ Μ Η Κ Ω Ν Ϊ Ι Λ Ι Α Σ Κ Ρ Α Ν Α Ι Α Κ Ο Ρ Θ Ι Ο Ν Μ Α Ρ Θ Ο Ν Ι Ο Σ Ε Υ Ρ Υ Σ Θ Ε Υ Σ

149. Παιδεία ἀνθρώπου δούτερος ἤλιος. — 150-153. 1. Ὁ μηρὸς εἶνε μέλος τοῦ σώματος. 2. Ἡ ἕξις γεννᾶ κόνρον. 3. Τὸ σῖγμα εἶνε γράμμα. 4. Κρίνει φίλους ὁ χρόνος. — 154. Μασσεναί (θυΜΑΣΑΙ ΝΑΙ . . .) — 155. ΦΙΑΠΠΟΣ (Φάκη, Κίμων, Χελιδόν, Παρῖσιοι, Ἀλγυλλοῦ, Θερμοπύλαι, Πιττακοῦ, Βρασιδάς.) — 156. Τὰ ἄδυνατα παρ' ἀνθρώπου, δυνατὰ εἶσι παρὰ τῶ Θεῷ. — 157. Ἡ ὑπομονὴ εἶνε μέγα προτέρημα [1 ὑπὸ μῶν - ι - νε μέγα πρὸ τερεῖμα.]

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αναλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. — Φίλημα τοῦ Κόματος, Poste-restante Anglaise, Galata, Constantinople. (E, 50)

Αναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια προτιμῶ τοποθεσίας. — Stylianos Costalias, rue Attarine, Alexandrie. (E, 51)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶ παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικῶς : Ἐτησίαν . . . δρ. 7.— Ἐξαμηνιαίαν . . . 4.— Τρίμηνας . . . 2.15	Ἐξωτερικῶς : Ἐτησίαν φρ. χρ. 8.— Ἐξαμηνιαίαν φρ. χρ. 4.50 Τρίμηνας φρ. χρ. 2.40	Ἐσωτερικῶς λεπτ. 15. Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 0.15
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ
Αἰ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστον μηνός.	Ἐν Ἀθήναις, 14 Μαΐου 1905	Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπτ. 30 [φρ. 0.30] Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]
Περίοδος Β' — Τόμ. 42ος	Ἐν Ἀθήναις, 14 Μαΐου 1905	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδός Ἐρμούιδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθάκειον
		Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 24

Τ' ΑΓΥΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια)

— Ὅποτε, συμφωνημένα πράγματα, εἶπεν ἡ Νάννη. Τώρα καιρὸς εἶνε ν' ἀνοίξωμε τὴν πόρτα, κ' ἐγὼ νὰ πάω νὰ ἐτοιμῶσω τσάι, διότι εἶμαι μόνη μου στὴν κουζίνα σήμερα. . .

— Ἄριστ' ν' ἀνοίξω ἐγώ! εἶπεν ἡ Ρόζα, κ' ἔσηκωθη. Ὡς τόσο, Δωροθέα μου, φρονῶ ὅτι καλλιτέρα εἶνε νὰ μὴν ποῦμε τίποτε στὸς δύο μικρὰς, ἕως τὴν τελευταίαν στιγμὴν. . .

Ἡ Δωροθέα κατένευσε. Διηθύνθησαν τότε πρὸς τὴν κλεισμένην θύραν τῆς αἰθούσας τῶν παραδόσεων, ἐνῶ τὸ κουδοῦνι ἐκτύπουσε χωρὶς διακοπὴν, αἱ δὲ φυλακισμέναι ἐτυμπάνιζαν δυνατὰ μὲ τὰ χεῖρα τῶν εἰς τὸ θυρόφυλλον.

Ἡ Ρόζα ἔστρεψε τὸ ἐπίμηλον.

— Τί τῆς ἐκάματε τῆς πόρτας; ἐφῶ ναξεν ἀπ' ἐξω. Δὲν θέλει ν' ἀνοίξῃ!

— Ἐμῆς, τίποτα! ἐφῶναξεν ἀπὸ μέσα ἡ Δωροθέα! Ἡ Ἄδα λέει πῶς ἴσως ἐκλείδωσε ἡ Δωροθέα.

— Ἡ Ἄδα εἶνε ψεῦτρα! ἐφῶναξεν ἡ Ρόζα. Φαίνεται πῶς ἐγάλασε ἡ κλειδαριά, ὅπως τὴν ἄλλη φορὰ. . . Πάω νὰ φωνάξω τὴν Νάννη!

τὰ φλυτζάνια γιὰ τὸ τσάι τῶν παιδιῶν. . .

— Καλὰ ἔλεγα κ' ἐγὼ τῆς Δωροθέας, παρενέβη λέγουσα ἡ Ρόζα, σὰν νὰ ἤκουσα νὰ κτυπᾷ ἐνα κουδοῦνι. . . Δὲν νομίζετε, μίς Πόρτερ, ὅτι ὁ ἦχος δὲν μεταδίδεται ὑπὸ κενῶν, ὅταν εἶνε ψυχρὸς ὁ καιρὸς; — ἐπρόσθεσε μὲ σοβαρὸν ὕφος.

Ἡ μίς Πόρτερ ἀπήχθισε νὰ τῆς δώ-

« Εἶνε ὁ κ. Τζῶνς, πού ἔχει τ' ἀμάξι! εἶπε » (Σελ. 186, στ. β'.)

ση ἀπάντησιν, καὶ ἔστειλε τὰς μαθητρίδας εἰς τὴν τραπεζαρίαν διὰ τὸ τσάι. . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

ΓΑΒΡΙΑΙ ΤΑ Μ-ΣΑΝΚΡΥΑ

Ἡ Δευτέρα ἦλθεν ἐπὶ τέλους. Ὁ καιρὸς ἦτο πάλιν κρύος καὶ προσηγύνη θύελλαν. Τὸ πρωὶ ἦτο εὐδία, ἀλλὰ τὸ ἀπογευμα ἤρχισεν νὰ χιονίζῃ δυνατὰ, καὶ τὰ κορίτσια ἦσαν εὐχαριστήμενα, που ἔμειναν εἰς τὸ θερμὸν δωμάτιον τῆς μελέτης.

Ἡ μίς Πόρτερ εἶχε φύγη εὐθὺς μετὰ τὸ πρόγευμα ἡ μίς Μπάρκερ ἐξῆλθεν εὐθὺς μετὰ τὸ βραδυὸν γεῦμα, χωρὶς διόλου νὰ ὑποπτεύῃ ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐγνώριζε πῶς ἐμέλλε ν' ἀπουσίασῃ ἕως τὸ πρωὶ. Ἡ Νάννη τὰ εἶχε προετοιμάσῃ ὅλα, καὶ αἱ ἀδελφαὶ Μάρσαλ δὲν εἶχαν νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ εὐρεθῶν ἔγκαιρος εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐνεκα τῶν ἑορτῶν ἦσαν καὶ ἐκτακτὰ τραῖνα, καὶ διὰ τὰ μὴν ὑποψιασθῆ τίποτε ἡ μίς Σμιθ, πρὶν ἀπο-

συσθῆ καὶ αὐτὴ, ἐσυμφωνήθη νὰ πάρουν τὸ τελευταῖον τραῖνον.

Ἡ Ρόζα ἐβοήθησε τὰς φίλας τῆς συνωμότηδας νὰ ἐτοιμάσουν τὰ σκεπάσματα των, ἀλλὰ μὲ βαρεῖαν καρδίαν.

— Εἶμαι εὐχαριστημένη πού σας βοηθῶ, εἶπεν, ἐνῶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτι κ' ἐπάσχιζε νὰ σφιχθῇ ἐνα λουρί. Τί ἀπελπισία ὅμως, ἄμα θὰ φύγετε! Ἐλπίζω πῶς θὰ με ἀνακαλύψουν τότε, καὶ θὰ με ἀποβάλουν. . .